

Mønt. Det er dog en mærkværdig Motivering. Jeg skal tilraade ærede Medlemmer, der have Formue, at gjøre, hvad vi Andre gjøre, der ingen Formue have, vi gaa hen og laane; saa have vi klingende Mønt. Lad dem laane paa deres store Eiendomme, saa have de klingende Mønt. Denne Formuestat trænge vi virkelig til at faae ind her i Thinget og faae den lidt mere bearbejdet, thi vi Andre ville hellere have en Formuestat end en Gjældsstat, og en Gjældsstat er det, der gaar ind under nærværende Forslag og under Forslaget om Halvprocentafgiftens Ophævelse. Da baade den ærede Forslagsstiller og den ærede Finantsminister ere komne ind paa dette andet allerede her fra Thinget erpederede Forslag, skal jeg endnu kun sige, at man ogsaa har villet gjøre gjældende, at Arveestatten var ligesaa uheldig som Halvprocentafgiften. Naar man ved en tilfældig Fødsel dumper ned og arver en Formue i klingende Mønt, skulde det være lige saa haardt at give en Afgift af den, som naar man sælger sin Eiendom! Det er en ganske behynderlig Begrebsforvirring, der kommer frem der. Derjom man nogenstunde er i Stand til at hve Skat, er det vel, naar man arver, især naar det er skæffeligt. Jeg vil med stor Fornøjelse være med til at lægge en Arvestat paa 10—15 pCt. paa den Arv, som tilfalder langt ude Besejtede. Der er Staten meget nærmere til at arve end Menneſter, om hvilke man ikke en Gang veed, om de ere i denne eller en anden Verden. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) kom ind paa en Materie, som i høieste Grad trænger til Ændring; men som nærmere hører under Justitsministeren end under Finantsministeren. Det er den urimelige Maade, hvorpaa man behandler Panteattester. Der er ingen Grændse for Domstolens Demoralisation — havde jeg nær sagt — i visse Retninger. (Afbrydelse). Jeg tillader mig at holde det fast. Jeg siger ligesom, at Domstolens Fortolkning med Hensyn til disse Panteattester gaa op og ned uden at det er muligt at se nogenensomhelst Grund for, hvorledes Behyrerne beregnes. Efter Sportelreglementet er det aabenbart Meningen — det paaſtaar jeg — at man ligesaa godt kan forlange Udskifter af Panteregistret som af Pantebogen. Det vil altsaa sige, at naar man kan slippe billigt fra at forlange en Obligation udfreven af Pantebogen, saa maatte man ogsaa kunne forlange en billig Udskrift af Panteregistret. Derved vilde man i Stedet for at give 3 Kr. 90 Ore for en Panteattest komme til at give meget under

en Krone for en Panteudskrift; men da man der har opstillet den Fortolkning, at det skal være en Panteattest, maa man ud med sine 4 Kr., naar man da ikke er gode Venner med vedkommende Herredsfoged, for saa slipper man med i Attest i Stedet for de 18 som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds talte om. Det er egentlig en Profuratorstat. Naar en Profurator beſfatter sig med det, skal man have Attest; naar Fuldmægtigen paa Herredskontoret beſfatter sig dermed, behøver man ingen, det vil sige, der kan være Tilfælde f. Ex. ved Laan til Kredittforeninger, hvor den skal frem, men i mange Tilfælde er det kun, fordi vedkommende Profurator ikke staar sig saa godt med Herredsfogeden, som dennes egen Fuldmægtig gjør. Derjom den høitærede Justitsminister ikke kommer med et Forslag i den Retning, er jeg meget tilbøielig til en af Dagene at komme med et privat Forslag for at faa Ende paa det Uføre, der er forbundet med disse Udskrivninger. Jeg skal endnu gaa et Skridt videre til Bestyrelse af, hvad jeg siger, uagtet jeg indrømmer, at det er en Sfære, som ligger udenfor Finantsministerens Omraade; men jeg er nødt til at udtale mig derom her, fordi det staar i Forbindelse med det Forslag, vi behandle. Der er ved Embedsmændenes Kontorholdsvederlag det mærkværdige Forhold at iagttage, der fremkommer atter og atter, og endnu i Klar er kommet igjen, at saa snart et sportellønnet Embede gaar over til at blive et Embede paa fast Gage, ser man at uagtet alle andre Kontorholdsudgifter bestandig stige, opgjør dog de gamle sportellønnede Embedsmænd deres Udgifter til Kontorhold saa lavt, at Kontorholdsudvalget maa fastsætte Summen, som den vedkommende nye Embedsmand skal have til sit Personale, til saa ringe et Beløb, at naar Loven skal revideres, komme vi til at give det Dobbelte. Det er Noget, der atter og atter gjentager sig og tyder paa, at en Demoralisation blandt Dommerne, der dog i Følge deres Stilling som Dommere ere satte som de egentlige Værnere for Moralens her i Landet, kan gaa saa vidt, at de, naar de gaa af fra deres sportellønnede Embeder, der da gaa over til for Eftermændene at blive Embeder paa fast Gage, ikke angive Udgifterne saaledes, at det nogenlunde stemmer med, hvad man maa forlange, at Eftermanden skal have til at holde Kontor med. Det er Noget, der stadig gjentager sig og endnu i Klar er det fremkommet, at Forskjellen er saa forførdelig, at man maa sige et af to: Enten faa de nu fast gagerede Embedsmænd tre Gange for meget, eller ogsaa